

[Ministeren for offentlige arbejder.]

bliver fremsat i morgen i det høje ting, og regeringen og jeg går ind for den østlige linjeføring ud fra den opfattelse, at det er den mest økonomiske, den sagligt mest forvarlige.

Men jeg kan ikke følge det ærede medlem i hans betragtning, at folketinget dermed skulle være bundet. Det er da givet, at folketinget må have krav på at drøfte en anden linjeføring, og der findes i den rapport, som vejdirektoratet har udarbejdet, nr. 62, skitser til andre linjeføringer. Hvis folketinget vil rejse spørgsmålet om andre linjeføringer, er det da klart, at det har fuld frihed til at arbejde med disse ting, men det ændrer ikke noget i min opfattelse af, at den østlige linjeføring er den rigtige.

Når det ærede medlem dernæst spørger, om jeg, hvis jeg var valgt i Ringkøbing amt, ville have den samme opfattelse, kan jeg svare ubetinget ja — og det gælder også, selv om det var på Færøerne eller i Grønland, jeg var valgt. Jeg ville have haft den samme opfattelse, fordi jeg mener, at der her er tale om en forsvarlig løsning af dette spørgsmål.

Nu er det jo det ærede medlem, der i denne situation har ret til at stille spørgsmål; jeg kunne ellers fristes til at spørge det ærede medlem, om han, såfremt man gik ind for den midtjyske linjeføring, ville stille forslag om, at vi skulle lave den østlige.

Holmberg: Ja, den højtærede minister sagde altså, som man næsten på forhånd kunne forvente, at folketinget jo var frit stillet. Jeg skal ikke gentage min argumentation fra mit første indlæg, som ministeren i øvrigt gik meget let hen over; for sandheden er jo den, at vi har ingenting at vælge imellem, i hvert fald ikke efter det oplæg, vi har fået af ministeren. Der er åbenbart ét forslag. Ministeren nævnte, at vi før havde drøftet den jyske motorvej i folketinget. Ja, det har vi i forbindelse med enkelte spørgsmål, og dér er det i alt fald begrænset, hvad der kan drøftes med hensyn til linjeføring. Derfor mener jeg, at folketinget knap nok er så frit stillet, som det burde være i forbindelse med den drøftelse, som åbenbart senere kommer.

Når der er tale om spørgsmål i en spørgetid — og dette er i relation til, hvad jeg

sagde før — er der jo ingen mulighed for at gå i enkeltheder, og ligeledes er det ministeren, der i forbindelse med sådanne spørgsmål får det sidste ord. Men vi er nu kommet i den situation, at vi åbenbart inden så længe skal drøfte motorveje, uden at sagen reelt har været forelagt folketinget, i alt fald ikke med forskellige linjeføringer.

Tænker vi på, hvad der skete for mange, mange år siden, da længdebanen gennem Jylland skulle anlægges, nævnte daværende indenrigsminister Monrad, at han havde taget forslag op, som han selv mente var forkert, bl. a. 3 forslag, som var beregnet. Det var altså en lignende situation, der for ca. 100 år siden forelå. Han mente dengang, at det var rimeligt, at folketinget var frit stillet. Den højtærede minister skulle have tænkt på lidt af det samme denne gang. Vi kunne udmærket godt have en principiel drøftelse om linjeføringer, uden at disse var beregnet på forhånd. Når vi tager det hele i betragtning, synes jeg, at ministeriet for offentlige arbejder i sit oplæg egentlig er alt for kortsynet, og her tænker jeg ærlig talt på landsplanlægning, endvidere på befolkningsudvikling, byudvikling og industriudvikling og som følge heraf et skøn over den fremtidige trafikudvikling. At det ville være langt billigere, højtærede minister, at anlægge en linjeføring længere mod vest — derom er der for mig overhovedet ingen tvivl.

Og tænker vi på det langsigtede, med de fremtidige biltal, vil jeg i den forbindelse gerne spørge den højtærede minister: hvis vi placerer motorvejen, hvor det åbenbart nu er meningen at den skal placeres, tror ministeren så ikke, at det bliver lidt af det samme med kaos i trafikken og mangel på pladser og for dyre grunde?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Da det lovforslag, som jeg nævnte før, bliver fremsat i tinget i morgen og vil komme til behandling vel i løbet af de kommende uger, synes jeg ikke, der i og for sig er nogen grund til på dette tidspunkt at optage diskussion om selve lovforslaget; det kan vi gøre, når det kommer til forhandling i tinget.

Det ærede medlem hr. Holmberg har en vis evne til at fastslå, hvad der er sandhed. Det er jo ikke altid, vi andre betragter det,